

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Št. 57.

Maribor, dne 20. maja 1912.

Letnik IV.

Resni časi.

„Der Dualismus hat sich überlebt, er ist schon in unserer Zeit eine nur mühsam zu haltende Institution, die mehr verdirbt als nützt. Es bereitet sich also eine neue Art staatsrechtlicher Art vor und um diese entsprechend in die Wege zu leiten, ist es zuerst notwendig, den magyarischen Hochmutsteufel auszutreiben.“

„Tagespost“ od 18. maja.

Iz zgorajšnjega citata izvaja graški list sicer potrebo, da bi Mažari vendar že uvideli, kako so na krivem potu, če mislijo, da bodo brez zaveznikov kaj dosegli. Graški list je seveda proti dualizmu in zagovarja princip personalne narodne avtonomije ter meni, da bi bile potem narodne manjšine varovane, da bi se zgovorsko razmerje med posameznimi deželami nič ne izpremenilo in bi bila edino na ta način Nemcem odprta pot do Adrije. A to nas samo zanima kot sosede Nemcev in kot kroniste. Umevno je, da imajo Nemci vedno nove ideje, po katerih naj bi zgradili svoj most do Adrije, ko jim je že toliko lepih načrtov padlo v vodo. Mnogo večji, mnogo živejši interes ima za nas same priznanje vpoštevane graškega lista, da se je dualizem preživel ter da stojimo pred novimi državnopravnimi tvorbami. To je vsekakor moment, ki je vreden, da ga podčrtamo. Ravno mi in stranka, ki stoji nam blizu, smo se od prvega pričetka z dosledno vstrajnostjo borili proti dosedanji obliki naše države, smo z nepobitno argumentacijo dokazovali, kako je dualizem nemoralen, krivičen in celo nevaren za obstoj monarhije. Dolgo časa so bili vsi naši klici klici zapuščenega v puščavi. Srečal si mogoče porogljiv nasmeh, umevanja nisi našel nikjer. Toda počasi se je začel led tajati. Poglеди, ki so bili obrnjeni samo na sever, so se pričeli v početku sramežljivo in skrivoma, potem pa vedno bolj očitno obračati na jug. In vedno bolj smo zainteresovali merodajne kroge za važnost juga, in vedno bolj se je širilo prepričanje, da je bodočnost države na jugu. Korakoma, od etape do etape smo si

pridobivali umečanja in sedaj smo že daleč. Že listi a la „Tagespost“ priznavajo brez ovinkov, da je sedanjí državnopravni položaj nevzdržljiv. In to je znamenje, da so nastopili za nas Jugoslovane resni, odločilni časi. Semena zdaj zlata, padajo kakor in kamor jih bomo vsadili, take sadove bomo želi.

Vse to je pa za nas resen memento, da se za bodočnost nas vseh kolikor mogoče najbolj zanimamo. Priznajmo si kar odkrito: O dualizmu veliko pišemo in se ob tej besedi tudi mnogokrat navdušujemo; v njej vidimo svoj konečni cilj, svojo prostost, svojo domovino srečno. Toda v podrobnosti smo se mi še veliko premalo poglobili. Imamo idejo svetlo in žarko, in vzljubiti jo mora vsakdo, ampak veliko predaleč nam je. Vidimo samo njene konture, kakor so videli Izraelci tiste žareče stebre, katerim so sledili, vse premalo pa poznamo njeno bistvo, vse premalo smo učomačeni s podrobnimi pojmi. Naloga naših najboljših sinov je, da sedaj, ko nam že žari zarja druge bodočnosti raztelesijo to našo lepo misel do njenih zadnjih atomov in nam to novo tvorbo opredelijo z vsemi njenimi podrobnostmi tako, da bi jo človek kar prijel. Nič več sanjava, očarujoča misel nam ne sme biti naša bodočnost, temveč suhoparen in umljiv načrt.

Govor posl. dr. Jankoviča v držav. zbornici dne 14. maja 1912.

Visoka zbornica! S predloženo vladno predlogo zakona o varstvu znamenja in imena „Rudečega križa“ bi se naj, kakor je že to v drugih državah postavno vpeljano, tudi v Avstriji postavno preprečilo, da bi zasebniki potom tovarniških ali trgovskih znamk v trgovinske namene zlorabljali znamenje ali ime „Rudečega križa“ ali „Ženefskega križa.“ S tem bi se naj čisto posebno ščitilo znamenje in ime „Rudečega križa“ kot nekak znak za varnost trpečih, kakor to v predlogi prav primerno označuje poročilo justičnega odseka, kot nekak sakrosankten znak, pod katerim bi naj bila popolnoma varno zafamčena v času vojske strežba in ljudomilo oskrbovanje bolnikov brez razlike med prijateljem in sovražnikom. Samo ob sebi je pa umevno, da je odkrito pozdraviti takšna postavna določila za varstvo ženef-

ske konvencije in težko bi se kdo našel, ki ne bi popolnoma pritrdil tej naredbi, kajti raba križa, tega znamenja krščanstva, za označbo takozvanega higi-jeničnega blaga — ponajveč blaga iz gumijs — ki se ga hvali prav po trgovski, v resnici pa ne znae po slovitom in zelo resničnem izreku nič drugega kot pajčevino zoper nalezljivost, vpliva naravnost žaljivo in izzivajoče in bi morala biti po zakonu sploh prepovedana. Če sem se torej h tej vladni predlogi oglasil k besedi, se to ni zgodilo z namenom, da bi očital vladni predlogi pomanjkljivosti, marveč porabim to dobrodošlo priliko le zato, da izpregovorim nekaj besed o delovanju „Rudečega križa“, posebno pa o delovanju istega v mirnem času.

Skupna naloga pri ustanovitvi, ki so si jo v svrhu dosege smotrala društva „Rudečega križa“ je bila, da izpopolni oskrbovanje, ki jo je dolžna država do ranjencev v vojski in da se čez to mero oskrbovanja od strani države izboljša negovanje ranjencev in bolnikov; toda že leta 1899, osobito pa leta 1911 se je predsednik društev, ekscelenc vitez pl. Uriel, ob priliki skupnega zborovanja društev dne 29. in 30. maja izrazil, da se je po mirovnih letih, ki so sledila vojski, prerinila misel, da je nepogojno treba dela v mirovnem času, da se ohrani vzvišena ideja „Rudečega križa“ pred pozabljenjem.

Prvotno je bilo nameravano, da ta društva posežejo dejanski pri epidemijah, velikih elementarnih nezgodah, pri organizaciji rešilne službe, pri težkih slučajih nesreče in da preskrbe izučeno osebje za oskrbovanje bolnikov. V poslednjem oziru je ustanovilo avstrijsko društvo „Rudečega križa“ leta 1892 v Pragi zavod strežnic, čegar naloga je, izobraževati strežnice za bolniško službo, v prvi vrsti za slučaj vojske, v drugi vrsti pa za oskrbovanje jetičnih in pa pri izbruhu nalezljivih bolezni. Takšni zavodi so še sedaj v Brnu, v Lincu, v Celovcu, v Opavi in v Graecu. Te zavode je ustanovilo deželno pomožno društvo gospa; združeno je z internatom in ima logo, da vzgaja dobre strežnice. Tudi drugi kraji še imajo takšne, seveda manjše zavode, n. pr.: Baden, Mödling, Lilienfeld itd.

Dejstvo je, da se taki zavodi za vzgajanje strežnic niso prav nič dobro obnesli; požrejo velike denarne svote, ne izvršujejo pa tega, česar bi morali izvrševati.

Prijazno je pozdravil, pohvalil njen vrt ter še dodal, da bi si tudi on želel takega kinča pri svojo hiši.

Zarudela je hitro, saj ni vedela, ali misli njo ali vrt.

Govoril je o poslih, o gospodarstvu, in še pripomnil, kako nujno potrebuje dobre gospodinje, odkar so mu umrli mati, po katerih se še do sedaj ni potolažil.

Spomnila se je, da se samo svoji materi na ljubo ni hotel oženiti in pri tem se je postaral. No, pa saj še ni tako star, govori prav pametno in izkušen je!

Med tem je prišel ven še Cun, njen oče, povabil Breda v hišo in šli so vsi noter.

Cez dve nedelji pa je že sivi Bred odnesel šopek, povit od nežnih rok Cunove Metke.

Sama ni vedela, kako je do tega prišlo: imenovali so jo sedaj nevesto in pripravljali so se za poroko.

Metka je delala vesel obraz, toda po noči — po noči je močila blazine s solzami. Toda to se je godilo proti njeni volji: kar same od sebe so ji tekle po narahlo obledelih licih, dočim so se njene ustnice hotele smehljati.

Ej, ta Vrletov Janez!

Po takih nočeh pa ni bila nič kaj prijazna s svojim ženinom, ki je bil v devetih nebesih in bi jo bil najrajši kar na rokah nosil.

Toda on ni dosti pazil na to ter si mislil, da so to dekliške muhe, ki pridejo in odidejo same od sebe.

Vršila se je poroka in na to ženitovanjska pojedina, bučna, sijajna.

Ko so o polnoči jemali nevesti venec z glave, in ko je zagledala poleg sebe mesto mladega, čvrstega Vrletovega Janeza, že napol osivlega Breča, je zajokala na glas, zunaj pa je skoviknila sova. In to so smatrali za jako slabo znamenje. Sepetali so

si tudi, da se je ženin izpodtaknil na cerkvenem pragu, ko so šli k poroki in da ga je starešina komaj obvaroval padca. Nič kaj dobrega jima niso ljudje prorokovali.

Navzlic temu pa se je novoporočeni par dobro razumel in zakon so imeli za srečen. Zdelo se je, da je sreča popolna, ko so čez leto dni kupili malega in krepkega princa, kateremu so dali ime njegovega očeta. Metka je postala dobra žena, skrbna gospodinja in srečna mati, a na Janeza je že popolnoma pozabila.

Bilo je nekega jutra, ko se je v zgornji sobi ukvarjala s Tončkom, ko zapliši naenkrat krepko, znano vriskanje po cesti sem. Nekaj jo je stisnilo v prsah in dihanje ji je skoro popolnoma zaostalo. Vendar stopi k oknu.

Trije fantje so šli po cesti, veliki, močni in pa veseli, zdravih, zagorelih obrazov in dolgih brk.

Glej, oni srednji, kdo je to? Bredovka za trepet — Vrletov Janez! Iz vitkega fanta se je razvil cel mož, pa kako lep mož. A ona — ona je postala mlada Bredovka!

Prijela se je za glavo.

„Moj Bog, kaj sem storila!“

In tisti dan jo ni videl niti Bred, niti še kdo drugi. Zaklenila se je v zgornjo izbo, zibala Tončka in se jokala. Ko pa se je drugo jutro pokazala, je bila bolj bleđa, kakor po navadi, toda neka rezka in odločna poteza se ji je izražala okrog malih ust.

Stresla se je, ko je zagledala Breda — slišala je, da celo noč ni spal. Toda stopila mu je odločno nasproti.

„Nikar ne zameri, Tone, veš, jaz sem včasih tako čudna!“

Šive njegove oči so jo gledale tako čudno — na pol proseče, na pol grozeče. Hotel je nekaj reči, toda ni mogel, le svojo roko ji je podal in jo spremil v izbo.

(Konec prih.)

PODLISTEK.

Mlada Bredovka.

Spisal I. S.
(Dalje.)

„Mama, drži me, gap!“ pravi mali sinček in se ji ovije okrog vratu.

„Ah, moj srček, samo ti si mi še ostal!“

In ta sinček jo spomni na svojega očeta.

Privila ga je k sebi in ga vroče poljubovala.

Tonček se je pa smejal in jo božal.

Lep, smejoč dan je bil in lahen vetrič je priklanjal težko rmenno klasje, kopajoče se v zlatih, solnčnih žarkih.

Nesla je kmalu potem malico na polje.

Sredi polja, ne daleč od Erlicneve lipe, jo pa sreča za visoko ržjo — Bred.

„Dobro dan, Metka, ali je kaj težko?“

„Bog ga daj! Ni ne!“

„Ali žanjejo?“

„Da.“

„Mi bomo tudi jutri, to-le rž.“

„Saj je že čas!“

Odgovarjala je precej osorno.

Nato sta se odslovila — tako namreč, da sta molče odšla vsak na svojo stran.

Pa vendar je pri tem kratkem pogovoru pogledala nekoliko bolj natančno tega najmanj 45letnega fanta in priznati si je morala, da ni tako grd, kot si je domišljevala. Razun tega pa je bogat, sam na posestvu, ki se glede gozlov in travnikov tudi z njihovim, Cunovim, lahko kosa. — Pa pravijo, kako je dobrega srca. — Doma so pa tako sitni! — In bilo ji je že skoro žal prejšnje osornosti nasproti njemu.

V nedeljo po nauku pa je prišel Bred kar tako slučajno mimo njenega vrta, ko je bila ona nohri.

Vrhu tega pa še imamo sanatorij „Rudečega križa“ v Pragi in rešilne postaje v mestih.

Reč je, da je delovanje „Rudečega križa“ blagonsko in čez vse dobrodelno. Če pa primerjamo delovanje društev „Rudečega križa“ v inozemstvu z delovanjem naših društev „Rudečega križa“, pride mo do prepričanja, da je delovanje avstrijskega „Rud. križa“ prav malenkostno, kajti delovanje inozemskega „Rudečega križa“, osobito onega na Bavarskem, je naravnost velikansko in to posebno še na deželi. Za zdravnika na deželi ni nič hujšega, kakor če pride v kmečko hišo, kjer najde bolnika v zanemarnjenih postelji, v neprežračenih in zaduhli sobi z izprženim zrakom. Hrana bolnikova je povsem nezadostna, o snagi ni niti govora. Pri nas je pomanjkanje po izučnem osebju za strežbo bolnikov zelo veliko. Na Bavarskem so to že uvideli in so upeljali takozvano strežbo bolnikom na deželi, kjer se navadno poslužujejo kmečkega prebivalstva; prišli so namreč do prepričanja, da se nič kaj ne obnese, pošiljati strežnice iz mest na deželo. To strežniško osebje je izvrstno poučeno v vseh rečeh teoretično in praktično. V tečajih, ki trajajo po več mesecev, se podučujejo v gospodarstvu, v razkuževanju in v tem, kako je prirejati bolnikom hrano. Se le, ko izvrši osebje tak tečaj, se pošlje v bolnišnice, kjer se 6 mesecev teoretično in praktično izpopolni v tej stroki. Potem se le jih nastavi po občinah. Plačujejo jih pa deloma občine, deloma dežela, deloma jih pa podpira država.

Na Bavarskem obstoja princip, da morajo takšne strežnice plačevati tisti, ki zahtevajo iste, samo ob sebi umevno, če so plačila zmožni, med tem ko je na Badenskem nekaj drugače. Tam je strežba bolnikom nekako v sredi med prostovoljno in med plačano. Take strežnice so velike važnosti ne samo v slučaju bolezni, ampak tudi drugače, ker so velikega vzgojevalnega pomena. Ljudstvo bi naj navajale k temu, kako je postopati v slučajih nesreče. Pred kratkim se mi je pripetil slučaj, ki mi ni najti sličnega, ker bi se namreč bil dotični dal na vsak način rešiti, če bi ljudje v njegovi okolici le znali malo misliti. Iz Nemčije vrnivši se ručkop je zadal svojemu očetu veliko urezno rano; pri poznejši obdukciji se je pa dognalo, da je bila ranjena le žila privodnica. Ljudje so bili tako zmedeni, da jim ni prišlo na um, napraviti bolniku tesno obvezo. Se le čez pol ure so poklicali nadučitelja, ki je pol ure odšel, pa predno je ta prišel k ranjencu in je po trebnou ukrenil, kolikor je pač vedel in znal, je bilo že vse prepozno.

Drug zanimiv slučaj je ta-le: Oseba, ki je prešla bolezen in je v resnici že ozdravela, je še kot že zdrava ostala štiri leta med tem časom v postelji, in ker ni imela ne zraka ne svetlobe, ni se mogla več privaditi na zunanji zrak. Se le, ko se jo je opozorilo in navadilo nato, da mora iti na prost zrak, je zamogla že po preteku šestih tednov opravljati poljska dela. Vse to bi se ne pripetilo, če bi vladale boljše razmere; obžalovati se pa mora, da v tem oziru država ne stori nič.

Negovanje zdravja na deželi je pa tudi v drugem oziru velepomembno; kajti znane so razmere, v katerih žive naše porodnice. Mnogo poročni umrje vsled pomanjkanja potrebne snage in vsled nepravilne oskrbe. Tudi za dojenčke bi to bilo dalekosežne važnosti. V tem oziru se v Nemčiji mnogo stori. Tam imajo lastne strežnice za porodnice in za dojenčke, ki pa ne vplivajo samo vzgojevalno, temveč tudi v slučajih težkega obolenja rešilno posežejo vmes, kakor na primer pri črevesni koliki. To je polje, ki je pri nas še neobdelovano, kjer pa bi javna dobrodelnost lahko prav veliko storila.

V prvi vrsti bi bila družba „Rudečega križa“ poklicana, da razvije v tej stroki svoje mirovno delo. V Nemčiji se s tem še ni zadovoljilo, vpeljala je tudi takozvane rešilne omare, ki se oddajajo zaupnim osebam, kakor učiteljem ali županstvom, tako da se jih lahko vsak čas vzame v rabo. Tudi vpeljava pletenic za porodnice je na Nemškem nekaj izvrstnega.

Končno se je tudi mnogo ukrenilo za preprečenje tuberkuloze. Kar se tiče tuberkuloze, je sicer res, da se ista v mestih ne razširja toliko, ker se nahajajo vodovodi in so uveljavljene druge zdravstvene odredbe. Čisto drugače so pa razmere na deželi, posebno v onih krajih, kjer se širi izseljevanje, kakor na primer v Zagorjih na Hrvaškem in na Sp. Stajerskem, kjer grozno narašča število jetičnih. A odredba z dne 14. julija 1902 se sicer jako lepo čita. Moderna načela so v njej jasno izražena; odredba pa ne računa z žalostnimi razmerami, ki vladajo zunaj v praksi. Če na deželi kdo zbolí na jetiki, ni njegova prva pot k zdravniku, ampak h mazaški baburi. Če pa dotični venčar le pride k zdravniku in ukrene ta potrebno ter opozori ljudi na nevarnost nalezljivosti bolezni, potem postanejo ljudje nezaupni in se nočejo držati danih odredb. Tudi nima ljudstvo pravega uvidevanja, da so take odredbe brez-pogojno potrebne. In tako se zgodi tekom časa, da ne umrje na tuberkulozi samo dotični, ampak bolezen zahteva še drugo, tretjo ali četrto žrtev in znani so mi slučaji, ko so tekom desetletja pomrle cele rod-bine na tuberkulozi.

(Konec prih.)

Agitirajte za „Slov. Stražo!“

Shodi.

Teharje.

V nedeljo predpoldne, po rani sv. maši, se je vršil pri nas shod Slovenske kmečke zveze. Prostori društvene sobe so bili nabito polni. Predsednikom shoda je bil izvoljen gospod Gajšek. Poročala sta gospoda državna in deželna poslanca Pišek in dr. Korošec. Prvi je govoril o deželnem zboru, drugi je pa poročal o položaju v državnem zboru. Poslancema izrečeno zaupanje je bilo z nadošenjem sprejeto.

Leskovec.

Izobraževalno društvo v Leskovcu pri Ptujju je v nedeljo dne 12. t. m. prvič nastopilo javno. Vprijorilo je igri: „Dr. Vseznal“ in „Dva prepirljiva soseda.“ To je bila menda prva predstava, ki se je vršila v Leskovcu. Kljub temu so udje novega društva prav dobro rešili svoje vloge. Upamo, da so se vsi gledalci vrnili zadovoljni na dom. Tudi mali pevski zbor se je izkazal s svojimi ljubkimi narodnimi pesmicami. Naj nas mlado društvo v kratkem zopet razveseli s kako prireditvijo.

Sv. Magdalena v Mariboru.

Naša podružnica „Slovenska Straža“ je imela večeraj dne 19. t. m. zopet svoje mesečno zborovanje, ki je bilo kakor običajno, zelo dobro obiskano.

Naš prijatelj Franc Žebot je, opiraje se na čelo pariških apašev, opisal z zgledi, kako daleč je liberalizem, prostozidarstvo in socialna demokracija pripeljala nesrečno Francijo. Da se tudi pri nas ne vzgojijo apaši, moramo delati na to, da naše javno življenje ne bo zastrupljeno po liberalizmu in njegovem časopisju.

Zborovanje je vodil predsednik gospod Potočnik. Ob koncu smo se pogovorili še o raznih drugih zadevah.

Sv. Rupert nad Laškim.

V nedeljo dne 19. t. m. je bil pri nas ustanovni občni zbor katoliškega izobraževalnega društva, katerega se je udeležila ogromna množica ljudstva, zastopnikov občin Sv. Rupert in Svetina, posebno pa mladine.

Domači gospod župnik otvori kot predlagatelj občni zbor in pozdravi navzoče, zlasti velečastitega gospoda dr. Josip Hohnjea, ki je potem v navdušenih besedah pojasnil namen izobraževalnih društev. Poslušalci so z zanimanjem in glasnim odobravanjem sledili govorniku, ki je znal svojemu govoru vplesti tudi marsikatero dvitipno resnico. Sentrupčani bodo gospoda govornika gotovo ohranili v dobrem in hvaležnem spominu.

Potem je bila volitev novega odbora. Voljeni so bili z vsklikom: predsednik Janez Pertinač, župan; podpredsednik Jakob Gašparič, župnik; tajnik Ivan Polanec; tajnikov namestnik Franc Klinar; blagajnik Martin Tratnik; blagajnikov namestnik Jurij Sivka; knjižničar Franc Pertinač; pregledovalcem računov pa: Jožef Bezgovšek in Janez Razboršek.

Novo društvo, ki ima že čez 70 udov, je pristopilo k krščansko-socialni zvezi v Mariaboru.

Tako, društvo sedaj imamo, sedaj pa na delo! Naj rase majhno društvo in se krepko razvija v blagor in prid širne naše šentruperske župnije!

Ormož.

Na praznik vnebohoda se je vršil v Ormožu sestanek vseh mladeniških zvez ormoškega okraja. Zastopane so bile: Velika Nedelja, Sv. Tomaž, Sv. Lenart, Sv. Miklavž, Ormož, Središče in Svetinje. Tudi središki Orel je bil v častnem številu zastopan. Predsednik mlad. zveze je v kratkih potezah orisal namen zborovanja: ustanoviti dekanijsko okrožje mladeniških zvez.

Tudi zastopnik mladeniške zveze pri Sv. Tomažu je toplo priporočal ustanovitev dekanijskega okrožja. Za njim je govoril zastopnik šentlenarske mladeniške organizacije. Opozarjal je na pogubni vpliv zloglasnih društev Südmarke in nemškega šultereina, ki ustanavljajo ponemčevalnico za ponemčevalnico. Govorila sta še velečastiti gospod kaplan Krajnc in Stuhec.

Za predsednika dekanijskega okrožja je bil izvoljen predsednik mladeniške zveze v Ormožu, vr mladenič M. Sever iz Huma pri Ormožu. Prosil je navzoče za vsestransko podporo, da postanejo mladeniči, združeni v novem dekanijskem okrožju nepremagljiva četa, katera bo odbijala vse napake na svetlinje slovenskega naroda.

Politični pregled.

Državni zbor.

Dunaj, 17. maja.

V začetku današnje seje je prečital predsednik dr. Sylvester pismo ministrskega predsednika grofa Stürgkha, v katerem ta naznanja, da se mora radi svoje bolezni za nekaj časa odtegniti političnim poslom in je cesar povelil posle ministrskega predsednika za časa njegove bolezni notranjemu ministru baronu Heindl. Koncem prečitavanja je dr. Sylvester izrazil upanje, da grof Stürgkh kmalu okreva od svoje očesne bolezni.

Zbornica je nato razpravljala o strokovnih referentih v izseljeništvu. Govoril je rusinski poslanec Folis, ki je pričel obstruirati. Govoril je sicer prav stvarno in sicer o izseljeniškem vprašanju, o bistvu,

pomenu in vzrokih tega gibanja, v splošnem in v avstrijskem oziru. Zbornica je bila tekom njegovega govora skoro popolnoma prazna. Svoj govor je Folis končal ob 1. uri popoldne.

Nato je govoril češki socialni demokrat Nemec.

Zatem se je začelo glasovanje. Sprejeti so bili odseki predlogi glede strokovnih referentov in dolga vrsta predlogov v korist varstva izseljencev.

Zbornica je nato pričela s prvim branjem proračunskega provizorija.

Koncem seje je poslanec profesor Masaryk v obliki vprašanja na predsednika vprašal dr. Sylvestra zaradi intervencije poslancev Hrubana, Hauserja in dr. Šusteršiča proti njegovi interpelaciji glede konfiskacije Macharjeve čitanke. Tekom Masarykovih izvajanj je prišlo do burnih nastopov. Naši poslanci so se odločno zavarovali, da bi Masaryk na tak nedopusten način žalil čustva katoliških poslancev in katoliškega ljudstva, kajti Macharjevo delo ni nič drugega, kakor žaljenje katoliške cerkve. Židovski in socialno-demokratski poslanci so vzradošeni sekundirali Masarykovim sramotenjem, bil je majhen odsev kulturnega boja v državnem zboru.

Ko je Masaryk končal svoje vprašanje, je predsednik dr. Sylvester vteteljal svoje postopanje in svojo izjavo napram poslancem: Hrubanu, Hauserju in dr. Šusteršiču.

Prihodnja seja državnega zbora v četrtek dne 23. t. m.

Brambna reforma.

Po zadnjih poročilih iz Ogrskega ni upanja, da bi spravili v tekočem letu brambno reformo ali vsaj provizorij pod streho. Sprejet bo brčkone normalni rekrutni kontingent. S tem pa dobi tudi vsi politični položaj povsem drugačno lice. Poletno zasedanje v avstrijski zbornici bo mirno in delovanje iste obeta biti popolnoma stvarno. Čeprav se brambna reforma za sedaj samo odgodi ter preloži na prihodnje leto, ne zgubi nujnega značaja. Nastane pa vprašanje, kaj je storiti zdaj ogrskemu ministrskemu predsedniku. Za sedaj se je njegov položaj sicer nekoliko zboljšal, a dobil je pa moralni poraz. Za njega je in ostane brambna reforma le vprašanje časa, če se sploh hoče obdržati na površini.

Največje težkoče mu pa dela pri tem lastna stranka, ker je postala preudicirana, nemalo pa nesrečna in zavožena politika njegovega prednika Khuena. V najkrajšem času se bo moral odločiti, na katero stran jo bo krenil. V ogrski državni zbornici preti neka kriza v zborničnem predstvedstvu. Opozicija ni pripustila v sobotni seji nadaljevanje razprave o brambni reformi. Zbornični predsednik Navay se pa strogo drži obstoječega zborničnega poslovnika in če pri tem vstraja, zmaga opozicija. Nastala je kriza v zborničnem predstvedstvu, kajti prvi podpredsednik se ne strinja povsem z Navayjem. Odločitev mora pasti v najkrajšem času, ker se poda Lukacs še ta teden na Dunaj.

Italija.

Italijanska zbornica je obravnavala o predlogu poslanca Mirabellija glede volilne pravice za ženske ter v poimenskem glasovanju odklonila tudi od vlade odklonjeni predlog, dati tudi ženskam volilno pravico. Proti je glasovalo 218 poslancev, za pa 47, 5 poslancev ni glasovalo.

Anglesko.

Na nekem banketu lordedelnikov je govoril lord angleške admiralitete Churchill, ker je med drugim izvajal sledeče: V vsakim mesecem se enakomerno viša oboroževanje, proti kateremu se moramo braniti z vsemi sredstvi. Moja dolžnost je, da v tem letu zopet zaprosim parlament za moštvo, denar in vojni material. Zdi se mi in nam vsem, da moremo vzdržati sedaj in tudi v prihodnjosti nadvlado na morju. Z diskrepcijo, zmernostjo in odkritosrčnostjo nam je mogoče nastopati napram vsem državam. Upati pa je, in to upanje izrekam s popolnim prepričanjem, da v čloglednem času ne pride do vojne.

Turčija.

V turški zbornici se je vršila dne 17. t. m. volitev predstvedstva. Bivši minister Halil je bil izvoljen s 163 proti 12 glasovom za predsednika zbornice. Za podpredsednika sta bila izvoljena arabski poslanec Mehmed paša s 156 proti 9 glasovom in Armenec Haladšian s 141 proti 25 glasovom. Ko je prevzel Halil beg predstvedstvo, je naglašal, da je bil zadnji čas čas izkušnje za Otomane ter da je ta čas za turško državo tem večje važnosti, ker je zapletena v neupravičeno vojno. Vendar je ostala Turčija neupognjena in je celo izvršila volitve. Posrečilo se je, pokazati svetu, da konstitucija ni v nevarnosti. Turki so pokazali, da znajo trezno politično misliti. In treba je zreti z neupogljivim pogumom tudi v bodočnost. Dolžnost sveta je, da ne uniči otomanskega naroda, marveč da ga respektira. Miru ne mara turški parlament ogrožati, nasprotno se hočemo potruditi, tiče iskre v orijentu pogasiti ter tako dokazati, da smo miroljubni.

Raznoterosti.

Razpisana srednješolska mesta. Od 21. aprila do 15. maja so bili izdani sledeči razpisi: Ravnateljstvo mesto na deželni realki v Sternbergu (do dne 31. maja). — Klasična filologija na I. državni gimnaziji v Ljubljani, do dne 20. maja. — Moderna filologija: Ljubljana (m. uče. D. v zvezi s stran. predm. pedagog., ali zemljepis, 25. maja), Kočevje (g. D. I. gr., 5. junija), Ustje (r., D. E., 31. maja).

Iz justične službe Namestnik državnega pravdnika v Celju dr. Anton Rojic je imenovan deželno-sodnim svetnikom za Celje, sodnik dr. Kurt Foerster v Gradcu za okrajnega sodnika v Cmurku, sodnik Rudolf Röger v Konjicah okrajnim sodnikom za Konjice in avskultant dr. Anton Stuhel za sodnika v področju graškega deželnega nadsodišča. Sodnik dr. Mathiaschitsch v Slov. Bistrici je prestavljen v Maribor, dr. Herman Den iz Konjic v Kočevje, dr. Karol Kurik od sv. Lenarta v Konjice, dr. Schobeslechner iz Radgone v Voisberg. Mesto sodnika sta dobila dr. Avgust Grimschitz v Borovljah in Josip Toplak pri sv. Lenartu v Sl. gor. Dr. Jurij pl. Račić, okrajni sodnik v Konjicah je imenovan za državno-pravdnega namestnika za Celje.

Liberalno narodno delo. V Studencih pri Mariboru, tem najbolj ogroženem mariborskem predmestju, so začeli liberalci reševati narodno delo na ta način, da širijo liberalne liste. Kar ljudstvo še ni dovolj prežeto brezverskega materialističnega duha po socialni demokraciji, to naj izpopolnita „Narodni List“ in „Sloga“, ki se tu sedaj kupoma širi po Studencih. Največja drznost je še to, da se ta dva lista posebno vtihotaplja v gostilno Šauperl, kjer ima naše Slovensko katoliško izobraževalno društvo svoje prireditve. To je škandal in provokacija. Liberalci so imeli v Studencih svoje bralno in pevsko društvo, a delali so v njem, kljub ogromnemu številu mariborskih liberalcev prava po liberalno — nič, tako da je prišlo do razpusta. Sedaj bi bržčas radi še naše društvo dovedli tako daleč, kajti razdiranje je slast in strast liberalcev. Samo da oni pridejo na svoj račun, narod naj magari vrag vzame, to je geslo. Pa povemo, da se bo ob tej skali razbil mariborski liberalni čoln. Kakor čujemo, se najbolj trudi za liberalno propagando v Studencih prof. Dolar in poštni uradnik Voglar.

Liberalce v Mariboru je začelo zopet nekaj srbeti. Odkar je profesor dr. Dolar v Mariboru, se je liberalna pivkarija znova začela. Dr. Pifko je v lastno srečo precej pustil politiko, ker ga stane preveč truda delo na učiteljskem, kjer mora pomagati vsposobljati renegate in nemškutarje za slovenščino. Toda vedno več je dopisovalcev iz Maribora, ki blatijo v „Slovenskem Narodu“ vsako delovanje v mariborski okolici. Edino plačani liberalni ovinkarji lahko pišejo v liberalne liste take grde budalosti, kakor jih čitamo v „Slovenskem Narodu“, kjer v enem dopisu hvalijo, kar v drugem psujejo. Za razne liberalne „velmože“ a la Dolar et consortes je seveda postranska stvar, če se polnijo predali „Slovenskega Naroda“ z neslanimi dopisi, da se le po „klerikalcih“ udriha. Kakor se zdi, so edini osrečevalni politiki za mariborsko okolico Dolar, Voglar, Pifko, Pajnhrt in nekaj sličnih, ki tičijo lepo doma in čakajo da bo rešena z neresničnimi dopisi in napadi naša lepa domovina.

Za „Slovensko Stražo“ je daroval prvi novi 2-kronski srebrni novc č. g. župnik Vid Janžekovič iz Svečine. Bog daj „Slovenski Straži“ mnogo dvakronskih novcev; rabi jih nujno. Kdor pa noče dati novih novcev, naj le stare daruje. „Slov. Straža“ jih bo ravno tako vesela. Pripominjamo, da pomnoževanju niso stavljene nikake meje.

Nemci na delu. V naših narodnih bojih nismo trenutka pavze. Komaj odbijemo napad od ene strani, že je zbral nasprotnik svoje čete na drugi fronti in sili v naše ozemlje. Sedaj so si vzeli naši Nemci in nemškutarji na piko vajence in pomočnike. Vse slovenske fante, ki pridejo iz dežele v naša mesta in trge učiti se kake obrti, hočejo raznaroditi in iz njih napraviti janičarje, ki naj bi branili omajane nemške trdnjave. Na vnebohod se je vršilo v Mariboru ustanovno zborovanje nemškega mojstrskega društva za Spodnji Stajer, na katerem se je brez ovinkov priznalo, da se društvo ustanovi na poziv Volksrata. Pod krinko stanovske organizacije se torej hoče vzgajati narodne poturice. Da veliki nemški „Edelvolk“ ni sram, jemati naraščaj iz zaničevanih „bindišarskih vrst“!? Kumoval sta Marckhl in Wastian, slednji tudi kot predsednik Südmärke, kar dovolj pove. Se še povrnemo. Slovensko obrtništvo čakajo težki dnevi.

Požar v Tomačevem je napravil škode 108.708 K, zavarovanja znašajo samo 38.378 K.

Ponarejalci denarja. V Gradcu je policija aretirala 30 let starega Alberta Karolyja iz Raba in njegovo ljubinko, 28 let staro Terezijo Weidinger. V njujinem stanovanju so našli popolno delavnico denarja in mnogo ponarejenega denarja po 1 K.

Štajersko.

Maribor. Dramatično društvo v Mariboru ima svoj redni občni zbor dne 23. t. m., ob 8. uri zvečer v kmečki sobi Narodnega doma. Dnevni red: 1. Citanje zapisnika. 2. Poročilo intendantice, tajnika in blagajnika. 3. Volitve. 4. Proračun za bodoče leto. 5. Določitev članarine. 6. Slučajnosti. Ker bo občni zbor za nadaljni prospeh društva jako važen in tudi zanimiv, uljudno vabimo vse člane in prijatelje društva, da se ga v obilnem številu udeležijo. — Ddbor.

Maribor. Franc Perko, nočni čuvaj, je v četrtek zvečer v Melju pri Mariboru tako nesrečno padel, da si je zlomil ključno kost.

Hoče. Rudolf Ciringer, ključavničarski učenec pri gospodu Pfeiferju v Hočah, je pred par dnevi v delavnici zlival železo. Pri tem delu mu pače kos žarečega železa na noge in ga zdatno rani. Vsled o-

pekline je moral ubogi učenec v mariborsko bolnišnico.

Ruše Našemu prismojenemu liberalstvu kri že v glavo sili! Saj jih ni sram napadati v svojem na srce pritiskajočem „Nar listu“ osebo, ki se jih še dotaknila ni posebno ne z opisovanjem razmer bistriškega ribarjenja. Gospod Miha! Opozorim te, da se pobrigaš raje za svoje bolj važne reči, zagotovit te, da ti bo več koristilo, kakor vprašanje v „Nar. listu“ na Luketa iz Smolnika! (Izjavljamo, da gosp. Luka Hleb ni pisec dopisa iz Rus, ter tudi ni z njim v nikaki zvezi, v katerem se govori o ribarjenju v Bistrici. Op. ur.)

Dornova Tukajšnje Kmetijsko bralno društvo priredi na binkoštni ponedeljek dne 27. t. m. veselico in tombolo v gostilniških prostorih g. Ant. Zagoršek-a v Dornovi. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina: za odrasle 30 vinarjev za nedorasle 20 vinarjev. Ker je čisti dobiček namenjen za društveno knjižnico, se preplačita hvaležno sprejemajo.

K veselici in prvi tomboli. Bralnega društva uljudno vabi vse naše rodoljube, in sosedna društva odbor.

Sv. Peter niže Maribora. V četrtek dne 16. t. m. je nastal v Malečniku, fara Sv. Peter, med dečki prepir in tepež, pri katerem so Franc Mlakar, Anton Hedl in Janeza Rokavec tamošnjega viničarskega sina Štefana Murška tako stopili, da so ga morali odpeljati v bolnišnico.

Celje. Gospodje pri „Slovenskem Narodu“ morajo imeti jako kratek spomin, sicer bi morali vedeti, da je bit „Slovenski Narod“ prvi, ki je s prav ostrimi besedami obsodil tisti famozni „Auszug“, katerega je izdal nadzornik Supanek. V enem svojih poročil pravi „Slovenski Narod“, da je objavljenje tega izvlečka v nemškem jeziku naravnost škandal. Nadalje se mu očitata, da je nemščina v tem izvlečku precej neokretna. Mi pa nismo drugega storili, kot da smo navedli še nekaj slučajev, ki pričajo, kako slovenski nadzornik vpoštevata naš jezik. Da bi nam pa bil ta gospod nadzornik izkazoval že kakoršnekoli usluge, nam ni znano. Mi se držimo svojih narodnih načel in pri teh tudi brezobzirno ostanemo. Če bi veljala liberalna logika, bi se čalo sklepati, da je gospod nadzornik Supanec gospodom pri „Sl. Narodu“ izkazal kake usluge, kateri so ga, ko je „Slovenec“ objavil daljši pa vseskozi resničen članek o prežalostnih naših šolskih razmerah, prav goreče zagovarjali in njemu na čast objavili tudi več pohvalnih izjav. Vsak, ki naše šolske razmere dobro pozna, se je vsemu temu res čudil. Končno pa mi izjavljamo, da smo pravice slovenskega jezika vedno proti vsakemu, ki nam iste že kakorkoli, odločno zagovarjali in bodemo to storili tudi v prihodnje, bodisi tudi, da to ni posebno ljubo „ultranarodnim“ celjskim urednikom!

Celje. (Za celjsko porotno zasedanje, ki se že prične dne 20. t. m., so določeni sledeči porotniki: Viktor Pariš, Ljubno; Josip Božič, Podgorje; Josip Gaišek, Prožin; Hugon Detitschegg, Konjice; Rob. Diehl, Celje; Ivan Ravnihar, Celje; Karol Samec, Skofja vas; Martin Frice, Staravas; Fran Detiček, Smarje; dr. Robert Lederer, Konjice; Ivan Bincl, Trnovlje; Luka Putan, Celje; Josip Šusteršič, Teharje; Martin Schuster, Mozirje; Jurij Gorjup, Loka; Anton Cvahte, Ličenea; Vincencij Zorman, Sv. Križ; Hugon Wretschko, Konjice; Alojzij Goričar, Mozirje; Pavel Bauerheim, Sv. Lenart; Iv. Clarici, Konjice; Anton Supantschitsch, Celje; Mart. Zdolšek, Ponikva; Lovrenc Lavritsch, Konjice; Vincencij Grebenc, Brežice; Josip Vengust, Teharje; Jurij Samec, Polzevo; Ivan Kramer, Slovenjgradec; Fil. Gande, Soštanj; Ivan Počivavšek, Sedlarjevo; Ant. Praznik, Zabukovec; dr. Ivan Rudolf, Konjice; Josip Janežič, Staravas; Maks Senitz, Celje; Mih. Drobne, Dvor; Josip Berlisg, Rogatec. Namestniki: Josip Samec, Arzlin; Josip Temerl, Celje; Vincenc Kukovec, Lava; Franc Karlovšek, Lava; Mat. Benčan, Celje; Josip Sucher, Celje; Simon Wutt, Zavodna; Jakob Omladič, Spodnja Hudinja; Matija Hrepeunik, Celje.

Hmelj.

Norimberg.

Položaj na hmeljskem trgu se ni nič spremenil. Promet je enakomerno miren. Na dan se poproda in pokupi 50 do 100 bal hmelja. Cene so skrajno trdne. Na teden se poproda in pokupi približno 500 bal, med tem ko se k večjem na ndvo dovažata kakih 200 bal hmelja. V obče se poprašuje po dobro srednjem in po srednjem blagu razne provenijence. Cene so med 270 do 295 mark.

Vreme je po dnevu toplo, po noči pa jako mrzlo, kar pa v zvezi s pomikanjem deža slabo vpliva na rastlinski razvoj.

Osrednja zveza hmeljarskih društev v Srednji Evropi.

Dne 5. majnika t. l. je imel v Hebu na Češkem pripravljalni odbor za ustanovitev omenjene osrednje zveze sejo. Seji je predsedoval namestnik načelnika nemške sekcije žateškega hmeljarskega društva, Artur Wussin. V pripravljalnem odboru so tudi ekonomijski svetnik Faist iz Norimberga, kraljevi bavorski hmeljarski nadzornik prof. dr. Wagner, oba konzulenta žateškega hmeljarskega okoliša, ravnatelj Bauer iz Žateca in poslanec Mohl, ravnatelj žateške hmeljarske zveze Th. Gauba in več drugih. Po referatih gospodov Faista in Gaubeja se je posvetovalo o poslovniku, ki se je tudi sprejel, pravi-

la pa so že bila sprejeta v seji dne 9. dec. 1911 v Norimbergu.

Po teh referatih se je proglasila centrala kot ustanovljena in žateški hmeljarski zadrugi se je naročilo, da vdejsvi ustanovitev in preskrbi prva sredstva. Osrednja zveza vseh hmeljarskih društev za srednjo Evropo bo imela tačas svoj sedež v Žatecu in bo stala pod vodstvom ravnatelja Gaubeja. Za svoje članice bo štela vsa hmeljarska društva avstro-ogrske monarhije in Nemčije in bo zasledovala smoter, da bo dosegla zanesljivo statistiko o površini hmeljskih nasadov in o množini hmeljske žetve celega sveta, kakor tudi posameznih okolišev. Te statistične podatke bo objavljala. Objavljala bo tudi nepristranske in istinite cenitve hmeljskih pridelkov in cen istih. Za sedaj se bo raztezal njen delokrog na Avstro-Ogrsko in Nemčijo, razširil se bo pa pozneje tudi na Belgijo, Rusijo, Francijo in Anglijo. Tačasno voli Avstro-Ogrska eno polovico in Nemčija drugo polovico izvrševalnega odbora, obstoječega iz 16 odbornikov in 6 načelnikov. Odločno se zatrjuje, da težnje hmeljskih producentov niso naperjene niti zoper trgovino niti zoper pivovarne, marveč zasledujejo le skupne interese. S posredovanjem pri nakupovanju in prodaji hmelja se centrala ne bo pečala.

Slovenskim obrtnikom!

Kakor vsakemu stanu, je tudi obrtniškemu treba združenja v eno celoto.

Do sedaj ni bilo na Spodnjem Stajerskem nobene sluha o kaki splošni obrtni organizaciji, kajti sedaj obstoječe obrtne zadruge so le orodje v rokah vlade, katera jim nalaga samo dolžnosti, a ne da jim pa nikakoršnih pravic.

Obrtništvo svojih pravic tudi ne bo doseglo, dokler ne združi vse spodnještajerske obrtne in kolektivne zadruge v eno skupno organizacijo, v zvezo obrtnih in kolektivnih zadrug. Potom te zveze boče potem našemu obrtništvu mogoče zahtevati od zakonodajnih zastopstev, da se zakoni, v kolikor že obstoje v prid obrti, izpolnjujejo v korist obrtništva.

V to svrhu je sklican na binkoštni ponedeljek, to je dne 27. t. m. v Celju veliki spodnještajerski obrtni shod, ki bi naj podal živo sliko, v kako zane-marjenem stanju se nahaja spodnještajersko obrtništvo in ki bi naj slednje zainteresiral, da se zavzame za svojo stanovsko organizacijo.

Na spodnještajerskih obrtnikih je sedaj ležeže, da storijo svojo dolžnost in dajo temu shodu s svojo navzočnostjo tisti sijaj, kateri je potreben, da boče imel ta shod tisti zaželjeni uspeh, kakršnega želimo za prosvanje in procvit spodnještajerske obrti.

Prvikrat se bodo združeno posvetovali, kaj boče treba v bodoče storiti za obrambo stanovskih pravic in za napredek obrtnega stanu; zatorej naj vsak porabi to priliko ter se pridruži skupnemu delu za stanovske koristi.

V združenju je moč;

Shod se vrši na binkoštni ponedeljek dne 27. t. m. ob 10. uri popoldne v veliki dvorani Narodnega doma v Celju.

Spored:

1. Obrtna organizacija.
2. Poročilo o celovškem obrtnem shodu, njega poteku in sklepih.
3. Posredovanje vajencev in pomočnikov.
4. Trgovska in obrtna zbornica za Spodnje-Stajersko.
5. Škodljivci obrtništva.
6. Obrtništvo in karteli.
7. Ustanovitev mojstrske bolniške blagajne za Spodnje-Stajersko.
8. Obrtno šolstvo.

Vojska.

Na Rohdu

se nahaja 14.500 italijanskih vojakov. Iz Benghazija dohajajo vsak dan novi italijanski transporti. Admiral Ameglio je zabranil ladiji „Patris“, ki je vozila 50 časnika, da izkree časnika.

Turčija izgnala Italijane.

Dne 10. t. m. je došel iz Carigrada v Smirno sultanov irade, kateri ukazuje izgon vseh laških podanikov iz smirnskega vilajeta. Izvzeti so le duhovniki.

Viharji na Ogrskem.

Škoda.

Maroš-Vasarheli: Podžupan je poslal notranjemu ministrstvu brzojavno poročilo o opustošenjih, ki jih je povzročil ciklon.

V Veresa-Telku je škoda za 1.000.000 kron, v Magyar-Peterlaku za 500.000 K, v Petelu in Ntkshazi po 15.000 K. Iz drugih krajev, prizadetih po orkanu, še ni uradnih poročil o škodi. Podžupan je prosil ministra za nemudno pomoč z ozirom na bedo prebivalstva. V Veresz-Telku je vojaštvo že postavilo šotore.

Sluga v duhovsko hišo

se sprejme z 15. junijem. — Več pove upravnništvo.

Loterijske številke: Dne 18. maja 1912.

Trst	46	42	25	80	25
Linc	24	28	77	42	69

Fotograf Adolf Skušek

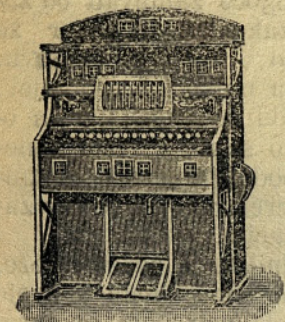
v Mariboru, Tržaška cesta 15

nasproti cerkve sv. Magdalene
se priporoča birmskim botrom in botram za napravo
ličnih slik birmancev kot**birmska darila v lep spomin!**181 Delo zajamčeno dobro! Nizke cene!
Navadno obiskuje tudi birmske dneve.

Slikar in pleskar

Prevzamem vsa dela
okoracijske, slikarske in
pleskarske stroke, katera izvr-
šujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobravc v Celju
Gospodska ulica 5.

Josip Brandl,

izdelovatelj orgel

v Mariboru o. Dr.

izdeluje cerkvene orgle v vsaki
velikosti zelo solidno delo. —
Prevzame uglasbo, popravilo
in prestavbo starih orgel. — Izdeluje harmonije naj-
boljše kakovosti evropskega in ameriškega sistema
za cerkve, šole in zasebno rabo po nizki ceni.**Transponirharmonista z 28 akordi.**

Proračuni in katalogi brezplačno in poštne prosto.

47

Ne pozabite

Volno, sukno (štofe), cajge, modno
perilno blago, preproge, odeje, koce,
platno in vse manufakturno blago
kupite najbolje in najceneje v domači
trgovini

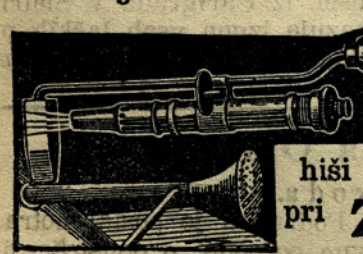
M. E. Šepec,
Maribor.

Grajski trg. 1086a Burgplatz.

Prepričajte se! **Ne zamenjajte!**

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

poleg
stoječa
slika

in kateri bi v nobeni

hiši naj ne manjkalo, se dobi

pri **Zinauer & Co.**281 **Sv. Jakob v Slov. go.**Cena s svincem in navodilom samo 5 K. Po-
šilja se po povzetju.

Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača!

Kitajske kapljice za zobe!

Po porabi teh kapljic preneha takoj
zobobol. Se takoj dopsilje kot vzorec
brez vrednosti, če se naznani natančen naslov in se priloži
v znamkah 1 K 20 vin.**Mestna lekarna pri c. kr. „Orlu“ v Mariboru**
Glavni trg tik rofovža. 113

Le pristna s to le 61

varstveno znamko

Rösler-jeva

voda za zobe

je najboljša za zobe.

Dobi se povsod.

Steklenica 72 h.

Priporočam

svoje veliko zalogo manufakturnega, modnega in plat-
natega blaga, svilene robe, kakor tudi druge vrste,
vse najnovejše. Srajce, kravate, odeje, perje, posebno
pa priporočam cenj. odmeleem veliko laher za
sv birmo belo in barvano blago vse po ja o nizki ceni.
Se priporočam za čilen obisk

Jožef Ulaša, Maribor
Tegelhofova cesta 21. 499 Solidna postrežba.

Volneno

za ženske in sukno za moške obleke
zadnje mode razpošilja najceneje**Jugoslovanska razpošiljalna**
R. Stermecki v Celju št. 301.

Vzorci na zahtevo poštne prosto.

Hotel Trabesinger

v Celovcu
Velikova cesta

št. 5

se priporoča potnikom, ki prinočujejo
v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe in
snažne sobe; izborna kuhinja, zajam-
čeno pristna in dobra vina.Za zabavo služi kegljišče. — Po leti
sediš na senčnatem vrtu.Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete
vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Lojzka in Pepca Leon.

Srečke v korist „Slovenski Straži“!

Turška srečka. Sest žrebanj vsako
leto. Glavni dobiček
400.000 in 200.000 frankov.

Prihoduje žrebanje 1. junija 1912.

Mesečni obrok 4 krome 75 vln.

Vsaka srečka meta zadeti najmanj 230 K.

Že po vplačilu prvega obroka ima
kupec izključno pravico do dobitkov.**Izredno ugodna skupina s 15 žrebanji**
vsako leto:

I turška srečka.

I srečka srečka iz leta 1888.

Glavni dobiček 100.000, 75.000 in 20.000 frank.

I dobitni list 3%, zemlj. srečk iz leta 1880.

Glavni dobiček 90.000 kron.

I srečke dobrega sreča.

Glavni dobiček 30.000 in 20.000 kron.

Mesečni obrok za ta skupine 6 K 25 v.Različne druge skupine srečk s 7 do 18 žrebanji vsako leto na mesečne obroke po
K 3-25, K 5-50, K 11—, K 15-25 in K 23—.Pojasnila daje in naročila sprejema za „Slovensko Stražo“ gosp. **Valentin Urbančič,**
Ljubljana, Kongresni trg 19. 110

Svoji k svojim!

Botrčki in botree! Za sv. birmo

pripo- ročam najlepša darila kakor:
ure, zlatino, srebrnino, verižice, uhane, zaponke, priveske, prstane z demanti,
brilante in drugimi kamni. Vse po najnižjih cenah.**Za ženine in nevestice** poročne zlate prstane ter ženi-
vanjska darila po najnižjih cenah.**ZALOGA: OČAL, NAOČNIKOV, DALJNOGLEDOV ITD.**

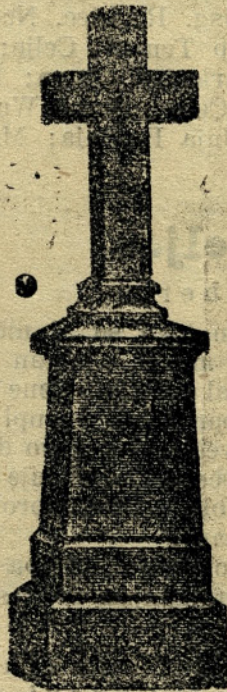
Naročite cenike!

Zastonj!

Poštne prosto!

R. Salmič : Celje : Narodni dom.

Prva južno-štajerska kamnoseška družba v Celju.

Žaga, brusil in struže s strojnim obratom. :: Zavod za graviranje
črk. :: Izvračje nagrobne spomenike in vsa monumentalna in stav-
bena dela iz tu- in inozemskega materiala. ::
Plošče za pohištvo iz raznobarnega marmorja. :: Velika zaloga
izgotavljenih nagrobnih spomenikov. :: Najnižje cene. :: Kulantni
plačilni pogoji. :: Naročila se izvršujejo točno. ::
Čestiti in stroškovni proračuni brezplačno.

Krajnjake: **Kamnoseška družba :: Celje.**

ROBERT DIEHL

žganiarna
v Celjupriporoča svojo doma žgano
slivovko, trapinevec, vinsko
žganje, hrvinjevec kakor tudi**štajerski
konjak**